

Tuotantoeläinten hyvinvoinnin neuvottelukunta 4 Kokous 2/2020

Pöytäkirja

Aika 26.3.2020, klo 12:30–14:30
Paikka Etäkokous, Skype, Neuvottelutunnus 17958027
Jakelu Tuotantoeläinten hyvinvoinnin neuvottelukunta

Jäsenet ja (varajäsenet) **läsnäolleet tummennetulla**
Olli Ruoho, puheenjohtaja, Eläinten terveys ETT ry
Juha Nousiainen, varapuheenjohtaja, Valio Oy

Leena Suojala, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry
(**Marjukka Manninen**, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry)

Mikaela Strömberg-Schalin, Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC r.f.
(**Jonas Laxåback**, Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC r.f.)

Tarja Koskela, Itä-Suomen yliopisto
(Annika Lonkila, Itä-Suomen yliopisto)

Jarkko Niemi, Luonnonvarakeskus
(Matti Pastell, Luonnonvarakeskus)

Anna Valros, Helsingin yliopisto
(Jarmo Valaja, Helsingin yliopisto)

Salla Tuomivaara, Kriittisen eläintutkimuksen verkosto
(Jari Kärkkäinen, Turun yliopisto)

Taina Mikkonen, Ruokavirasto
(Jaana Mikkola, Ruokavirasto)

Taina Kingelin, Länsi- ja Sisä-Suomen Aluehallintovirasto
Sofia Väärökkälä, Lounais-Suomen Aluehallintovirasto

Heidi Kivekäs, Animalia ry
(Veikka Lahtinen, Animalia ry)

Kati White, SEY Suomen Eläinsuojeluyhdistysten liitto ry
(**Maria Lindqvist**, SEY Suomen Eläinsuojeluyhdistysten liitto ry)

Sanna Nokka, ProAgria Keskusten Liitto ry
(Essi Wallenius, Armenta Benessi)

Tuomas Herva, A-tuottajat
(**Anne Ollila**, Paliskuntain yhdistys)

Matti Kalervo, Kesko Oyj
(Sari Ristaniemi, SOK)

Timo Niemi, Kuluttajaliitto – Konsumentförbundet ry
(Juha Beurling, Kuluttajaliitto – Konsumentförbundet ry)

Susanna Ahlström, pysyvä asiantuntija, maa- ja metsätalousministeriö

Satu Raussi, sihteeri, Eläinten hyvinvointikeskus EHK, Luonnonvarakeskus

Kutsuttuina

Heli Simojoki, Helsingin yliopisto

Atte Sandelin, Helsingin yliopisto

Sami Säynevirta, Animalia ry

Kirsti Huovinen, maa- ja metsätalousministeriö

1. Kokouksen avaus

Puheenjohtaja avasi kokouksen klo 12:32.

2. Kokouksen järjestäytyminen

Kokous todettiin ajoissa koolle kutsutuksi ja päätösvaltaiseksi. Kokouksessa oli mukana 13 edustajaa, 4 varaedustajaa ja 4 henkilöä kutsuttuina. Läsnä olleiden henkilöiden nimet on tummennettu yllä neuvottelukunnan nimilistassa.

3. Edellisen kokouksen (23.1.2020) pöytäkirjan hyväksyminen

Edellisen kokouksen 23.1.2020 pöytäkirja hyväksyttiin.

4. Välitysiän vaikutus vasikoiden sairastavuuteen ja kuolleisuuteen vasikkakasvattamoissa, *Heli Simojoki, Helsingin yliopisto*. Vasikan kuljetusiän mahdollinen rajoittaminen kuljetuslaissa, *keskustelu*

Heli Simojoki Helsingin yliopiston eläinlääketieteellisestä tiedekunnasta kertoi neuvottelukunnalle välitysvasikoiden hyvinvointitutkimuksesta ja alusti suomalaisesta naudanlihan tuotantoketjusta.

Naudanlihan tuotantorakenne vaihtelee maittain. Meillä naudanlihan tuotanto perustuu etenkin lypsykarjan sonnivasikoihin, mutta myös kaksosina syntyneisiin lehmävasikoihin ja niihin lehmävasikoihin, joista ei haluta lypsylehmiä. Emolehmäkarjoista peräisin olevan naudanlihan osuus on lypsykarjoja selkeästi pienempi. Monessa maassa naudanlihaa tuotetaan Suomea enemmän pihvirotuisista vasikoista. Vaalean vasikanlihan tuotantoa on ainakin Alankomaissa, Saksassa, Espanjassa, Italiassa ja Ranskassa. Suomessa ei vaaleaa vasikanlihaa tuoteta. Keski-Euroopassa vasikoiden kuljettaminen maasta toiseen on yleistä vasikanlihan tuotantoketjussa. Esimerkiksi Baltian maista vasikoita viedään Alankomaihin.

Lypsykarjatiloilta lihaksi kasvatettavat vasikat lähtevät yleensä noin 22 päivän (mediaani) ikäisinä vasikka-/väliskasvattamoihin, joissa vasikat joko kasvatetaan teuraskokoon saakka tai joista vasikat vielä siirtyvät loppukasvatustiloille. Joillakin lypsykarjatiloilta sinne syntyneet sonnivasikat kasvatetaan teuraskokoon saakka. Väliskasvattamoihin ternivasikkavaiheessa tuodut pikkuvasikat juotetaan maitojuomalla ja kasvatetaan ryhmäkarsinoissa, joista ne vieroituksen jälkeen siirtyvät teiniosastoihin ja edelleen loppukasvatusosastoihin noin puolen vuoden ikäisinä. Lypsykarjan sonnivasikat teurastetaan yleensä puolentoista-vajaan kahden vuoden ikäisinä. Jotkin lypsykarjatilat pitävät vasikat tilallaan juottokauden loppuun asti ja vasikat lähtevät tilalta eteenpäin vasta juotolta vieroituksen jälkeen. Lypsykarjatiloilta lähetetään myös poistettavia lehmiä ja tilasonneja teurastamolle.

Heli Simojoki kertoi välitysvasikkatutkimuksesta, jossa tarkasteltiin lypsykarjatilalta ternivasikkavaiheessa vasikkakasvattamoihin välitettyjä vasikoita. Näiden vasikoiden välityksen hoitavat pääasiassa teurastamot. Lisäksi kentällä on yksityisiä toimijoita. Tutkimushankkeessa etsittiin hyviä käytäntöjä koko välitysvasikkaketjuun. Hankkeessa oli mukana 144 vasikkakasvattamoita. Tutkimuksessa hyödynnettiin NASEVA nautatilojen terveydenhuollon seurantajärjestelmän tietoja, lisäksi vasikkakasvattamoille tehtiin kysely. Vasikoiden seuranta-aika tutkimuksessa oli 180 vrk.

Pienten vasikoiden siirroissa syntymätiloilta vasikkakasvattamoihin kulkeutuu ja vaihtuu monia taudinaiheuttajia. Vasikoita haetaan maitotiloilta 10 noin päivän ikäisestä lähtien. Maitotilan ilmoituksesta myös riippuu, miten nuorena vasikka lähtee välitykseen. Joskus tilalla odotetaan, että samaan kuljetukseen saadaan vähintään kaksi vasikkaa. Vasikoiden terveyden kannalta on hyvä, jos vasikkakasvattamon samaan karsinaan saadaan mahdollisimman samanpainoiset ja samanikäiset vasikat. Välitysiän vaikutusta vasikan terveyteen on tukittu vähemmän kuin välityspainon vaikutusta. Kevyellä vasikalla on suurempi riski kuolla vasikkakasvattamossa. Isompien vasikoiden on todettu sairastavan vähemmän ja sairaus vaikuttaa myös vasikan painoon. Heli Simojoen

tutkimuksessa välitysiältään vanhemmalla vasikalla oli pienempi riski kuolla vasikkakasvattamossa, ja vasikan iän ja painon välillä oli riippuvuus (0,73). Liharoturisteytysvasikat ovat maitorotuisia suurempia ja painavampia jo nuorena. Kasvava osa välitysvasikoista on risteytyslehmävasikoita eli lypsyrotuisen ja liharotuisen naudan risteytyksiä.

Sairaana vasikan oikea lääkitseminen vähentää vasikoiden kuolleisuutta. Toisaalta antibioottien käyttöä eläintuotannossa halutaan vähentää. Välitysvasikkatutkimuksessa ei varsinaisesti tutkittu sairastiko vasikka, vaan tulkittiin antibioottihoidon olevan merkki vasikan sairastamisesta. Vasikan korkeampi ikä välitettäessä lisää päiväkasvua ja vähentää riskiä tulla lääkityksi. Tilojen välillä voi myös olla vaihtelua lääkitsemiskäytännöissä. Vasikan päiväkasvu vaikuttaa vasikan hintaan ja kertoo osaltaan, miten tilalla on vasikan hoidossa onnistuttu.

Miksi vasikoita kuljetetaan syntymätiloiltaan vasikkakasvattamoihin hyvin nuorena, vaikka vasikoiden terveys- ja kasvuennuste on parempi, kun niitä kuljetetaan vanhempina? Suomessa tuotetaan noin 80 % meillä kulutetusta naudanlihasta. Elinkeinon kilpailu lihanaudoista on nyt tiukka, välitysvasikoista on pulaa. Siksi on suuri houkutus hakea maitotilalta vasikoita välitykseen mahdollisimman nuorena. Maitotilat eivät kaikki pysty pitämään sinne syntyviä vasikoita kovin pitkään, sillä vasikoille sopivasta tilasta voi olla pula. Navettatilat on voitu suunnitella sillä ajatuksella, että välitysvasikat haetaan syntymätilalta varhain. Joskus monet lehmät poikivat samoihin aikoihin, ja vasikkatiloissa tulee ahdasta. Vasikkapulaa aiheuttaa myös valtakunnallinen lypsylehmien määrän väheneminen. Toisaalta punaisen lihan kulutus todennäköisesti laskee tulevina vuosina.

Keskusteltiin siitä, olisiko tarpeen asettaa alaikäraja vasikoiden kuljettamiselle. Todettiin, että EU:n eläinkuljetusasetus antaa mahdollisuuden säätää maan sisäisiin kuljetuksiin eläinten hyvinvoinnin kannalta tiukemmin. Kaikkialla maailmassa vasikoita kuljetetaan hyvin nuorena ja myös sairaita vasikoita kuljetetaan toisinaan. Lypsykarjatila voi joutua vaikeuksiin, jos vasikoita ei haeta ajoissa ja ennalta suunnitellusti. Sairastavuusongelmat pienten välitysvasikoiden hyvinvoinnissa liittyvät olosuhteiden ja ympäristön muutoksen sekä lisääntyneen tartuntapaineen aiheuttamaan stressiin, eivät niinkään vieroitukseen, sillä vasikoiden juotto jatkuu samankaltaisena paikan vaihdosta huolimatta. Jos vasikoita siirretään saman tilan sisällä, niin yleensä ongelmia ei tule.

Huomautettiin, että vasikoiden elinvoimaisuuteen ei vaikuta heikentävästi yksin nuorena siirtäminen, vaan myös eri tiloilta peräisin olevien vasikoiden ryhmittely. Aiemmassa ELKE-hankkeessa havaittiin, että niistä vasikoista, joita ei välitetä, kuolee suurempi osa kuin välitetyistä vasikoista. ELKE-hankkeessa vasikoita seurattiin syntymästä saakka ja havaittiin, että maitotilalle jääneillä vasikoilla kuolleisuus oli 8 % ja vasikkakasvattamoon välitetyillä vasikoilla 5 %. Monella lypsykarjatilalla vasikkakuolleisuus on huolestuttavan suurta. Terveystieteen seurantajärjestelmä NASEVAN faktat asiasta ovat selkeät ja tilannetta pitää pystyä parantamaan. Kokouksessa esitellyn välitysvasikkatutkimuksen NASEVA rekisterin aineistossa vasikkakuolleisuus syntymätiloilla oli 2,2 %. Luku ei sisällä syntymäkuolleisuutta. Aineistossa oli 4813 lypsykarjatilalla vasikkatiedot. Huomautettiin, että lypsykarjatilalle voi mahdollisesti jäädä sellaisia huonokuntoisia vasikoita, jotka eivät kelpaa välitykseen.

Vasikkakasvattamoissa on erikoistuttu vasikoiden hoitoon, kun maitotilalla vasikanhoitoon paneutumiseen ei välttämättä ole yhtä lailla resursseja. Vasikkakasvattamojen mukaan nuorempina kasvattamoon tullut vasikka on vanhempaa helpompi opettaa juomaan. Ainakin, mikäli tuttijuotto ei ole vasikalle ennestään tuttua, ja se pitää kasvattamossa opettaa juomaan tutuista. Pikkuvasikka kasvaa ensimmäisinä viikkoina potentiaalisesti huomommin kuin myöhemmin, joten päiväkasvu pikkuvasikkavaiheessa ei ehkä ole paras mittari vertailuissa. Jos välitysvasikoiden kuljetusille asetettaisiin säädöksiin alaikäraja, antibioottien käyttö vasikkakasvatuksessa todennäköisesti vähenisi, sillä vasikoita lääkitään pääasiassa vasikkakasvattamoissa, ei niinkään syntymätiloilla. Hengitystietulehdusten vuoksi lypsykarjatilalla lääkitään vasikoita hyvin vähän. Tämä ei kuitenkaan kerro välttämättä vasikoiden hyvinvoinnin tilasta. Vasikoita lääkitään lypsykarjatilalla mahdollisesti vähemmän, kuin niitä pitäisi lääkitä. Hengitystietulehduksen toteaminen vasikasta ei ole helppoa, jolloin mahdollisesti sairas vasikka tulee myytyä ja välitetyksi eteenpäin ja sairaus havaitaan vasta

vasikkakasvattamossa. Tulisi pohtia, mikä vaikutus vasikoiden hyvinvointiin olisi sillä, että maitotilat joutuisivat pitämään vasikoita pidempään. Asia ei välttämättä kääntyisi vasikoiden eduksi, todettiin. Vasikoiden hyvinvoinnin edistämiseksi tulisikin kehittää toimivia kokonaisratkaisuja. Vasikoiden hyvinvointi ei automaattisesti edisty säätämällä vasikoiden kuljetukselle nykyistä alhaisempi ikäraja. Maitotilat joutuisivat pitämään sinne syntyviä välitettäviä vasikoita nykyistä pidempään, vaikka vasikkatilat ja resurssit vasikoiden hoitoon voivat olla vasikkakasvattamoja heikommät. Lyhyellä tähtämellä asian korjaamista vaikeuttaa se, että maitotilan rakennusinvestoinnit on tehty tietyille tuotantorakenteelle. Maitotiloilla vasikoiden hyvinvointia on mahdollista edistää eläinten hyvinvointikorvausjärjestelmän avulla, yritysten laatujärjestelmillä tai ketjuohjauksen kautta. Eläinten hyvinvointikorvauksen toimenpiteeksi voisi ottaa vasikoiden parannetut kasvatusolosuhteet nimenomaan maitotiloilla, ja tähän voisi sisällyttää välitysvasikan iän noston. Vasikkakasvattamoissa tuet voisi sitoa vasikoiden hyvinvointi-indikaattoreihin.

Vasikoiden kolmevaihekasvatus ja sen myötä pienten välitysvasikoiden kuljettaminen ternivasikkavaiheessa alkoi, koska siten saatiin vasikat parempiin olosuhteisiin lypsykarjatilojen ei niin hyvistä olosuhteista. Vasikkakasvattamoiden isoissa vasikkakarsinoissa nähdään kuitenkin lastentarhailmiö. Vasikoiden hengitystietulehdukset ovat yleisiä, uutena tulehduksen aiheuttajana esimerkiksi *Mycoplasma bovis*. Suuri lypsykarjatilalla voi tuottaa niin paljon vasikoita, että yhden tilan vasikat voivat siirtyä omana ryhmänä tiettyyn kasvattamoon, ja näin voidaan välttyä monien tilojen vasikoiden yhteen sekoittamiselta. Vasikkakasvattamoissa ryhmäkokoja ja ryhmittelyä esimerkiksi terveyden mukaan voidaan myös kohtuullistaa ja parantaa näin vasikoiden terveystilannetta.

Huomautettiin, että lypsykarjatilalle syntyvä vasikka ei juuri oman emon vierihoitoa saa kokea, ja, että vasikan juottaminen on vasikalle aivan eri asia, kuin oman emon maidon imeminen ja vierihoito. Pikkuvasikka on haavoittuvassa asemassa stressin siedon ja sairastumisalttiuden suhteen. Myös lypsykarjatilalla tulisi panostaa sinne syntyvien vasikoiden hoitoon. Asiaa ei voi yksin kuitata sillä, että navettaa ei ole suunniteltu vasikoille, vaikka niitä sinne säännöllisesti syntyy. Lihateollisuus toivoo laadukkaita ja hyvinvoivia vasikoita. Vasikat kuitenkin suurimmaksi osaksi syntyvät toiseen nautaketjuun, maidontuotantoon. Vasikoiden hyvinvoinnin kohentamiseksi tarvitaan tiivistä yhteistyötä ja molempien ketjujen panostusta. Vasikoiden hyvinvointia voitaisiin edistää tukemalla tuottajia taloudellisesti. Välitysvaiheessa tulisi todeta vasikan päiväkasvu ja vasikan laatu. Vasikkakuolleisuus voitaisiin sitoa maitotilan tukiehtoihin. Logistiikalla voitaisiin minimoida kontakteja. Yksi vasikkakasvattamo voisi kasvattaa mahdollisimman pienen maitotilajoukon vasikoita.

Huomautettiin, että moni lypsykarja kasvattaa myös valtavan hyviä vasikoita. Meillä on nykyisin uusia isoja lypsykarjoja ja aika paljon pieniä lypsykarjoja laajassa maassa hajallaan. Logistisesti on haastavaa järjestää vasikkakasvattamo, jossa ei yhdistetä monien tilojen vasikoita. Logistiikkatuki voisi olla yksi mahdollisuus. Kuultiin, että välitysvasikoista maksetaan jo nyt laadun ja painon mukaan. Suomessa lypsykarjatilalla saa ketjussa suuremman osan vasikan hinnasta kansainvälisesti vertailtuna. Lypsykarjatilojen työtilanne on jo nyt uuvuttava, joten vasikoiden pitempiaikaiseen hoitoon panostaminen ei välttämättä kaikilla maitotiloilla onnistu. Vastasyntyneitä vasikoita ei kuitenkaan haluta Suomessa lopettaa, niin kuin tehdään myös joissakin Euroopan maissa. Vierihoitoa pitää edistää, mutta se tarkoittaa, että vasikat pidetään maitotilalla vieroitukseen asti. Vasikkakasvattamot eivät halua vastaanottaa vieroittamattomia vierihoidovasikoita.

Vasikkakasvattamoja on paljon hyviä. Vasikkakuolleisuuden mediaani vasikkakasvattamoissa oli välitysvasikkatutkimuksen mukaan 3 % (keskiarvona hieman korkeampi). Vasikkakasvattamoiden ongelma on vasikoiden sairastaminen ja lääkitys, kun taas lypsykarjatilalla ongelmana on kuolleisuus. Vasikat ovat ensimmäisinä elonpäivinä herkkiä sairastumaan ja niiden kuolleisuus keskittyykin ensimmäisiin elonpäiviin. Kumpi on vasikan kannalta vähemmän tai enemmän haitallista, siirto pienenä ja sairauksille alttiina, vai se, että jää pääsemättä parempaan hoitoon. Tähän kysymykseen ei ole riittävästi tietoa. Viime vuosina vasikoita on vaivannut etenkin rotaviruksen aiheuttama tarttuva virusripuli ja kryptosporidioosi alkueläimen aiheuttamat tarttuvut

ripulit. Kryptosporidi aiheuttaa epidemioita, joissa vasikoita voi kuolla paljonkin. Rokotuksin tilannetta saadaan parannettua, mutta epidemioiden jälkeen tilastot näyttävät huonolta jonkin aikaa.

Näyttää siitä, että välitykseen meneviä sonnivasikoita hoidettaisiin maitotiloilla eri tavalla, kuin sinne jääviä lehmävasikoita, jotka ovat tulevia tilan lypsylehmiä, ei ole. Karjan sisällä lehmä- ja sonnivasikoiden ryhmittely voi kuitenkin olla erilaista, mutta myös lehmävasikoiden olosuhteissa ja hoidossa on paljon parannettavaa. Antibioottien käyttötarpeen vähentämisessä on tärkeämpää puuttua muihin käytäntöihin, kuin vasikan ikään, esimerkiksi välityskäytäntöihin, vasikoiden ryhmittelyyn ja sairaiden vasikoiden erottelukäytäntöihin, todettiin. Lypsykarjatilaja on vaikeaa saada nostamaan vasikoiden välityksikää, ja jos siitä tulee pakollista, niin vasikoiden hyvinvointi voi edelleen heikentyä, arveltiin.

Puheenjohtaja totesi yhteenvedona, että lakisäateistä määräystä välitysvasikan iän nostosta ei ole syytä antaa. Vasikoiden hyvinvoinnin parantamista pitää edistää tukijärjestelmillä, välityskäytännöllä, kiinnittämällä huomiota vasikoiden ryhmittelyyn, sairaiden vasikoiden välitykseen, eri tiloilta tulevien vasikoiden kontaktien vähentämiseen ja eläintilayden pitämiseen kohtuullisena.

5. Ajankohtaista maa- ja metsätalousministeriöstä, *Susanna Ahlström, mmm*

EU komissio tekee pelloilta pöytäan strategiaa. Uutta EU lainsäädäntöä ei tulla todennäköisesti tekemään merkittävässä määrin. Mahdollisesti uutta EU tason eläinten hyvinvointilakia ei siis olisi tulossa. Muusta uudesta eläinten hyvinvointilainsäädännöstä ei ole tietoa. Parhaillaan on meneillään avoin lausuntokierros EU komission aiempaan eläinten hyvinvointistrategiaan vuosilta 2012-2015. Lausunnoilla on merkitystä siihen, miten eläinten hyvinvointi huomioidaan komission pelloilta pöytäan strategiassa.

Eläinlääkintöhuoltolain kokonaisuudistus alkaa ministeriössä. Tähän on perustettu työryhmä. Työryhmässä käsitellään eläinlääkäripalveluita, palveluiden järjestämisestä kunnille koituvia kustannuksia, viranomaiseläinlääkäripalveluja ja yksityisiä eläinlääkäripalveluja, Helsingin yliopistoa eläinlääkäripalveluiden tarjoajana sekä valvonnan organisoimista ja rahoitusta.

Elinkeinon ja muun sidosryhmän kanssa on kokoonnuttu munintakanojen poikaskasvatuksen tilavaatimusten uudistamisen tiimoilta. EU luomuvaatimus asian suhteen on löysempi, kuin peruslainsäädäntömme nykyinen vaatimus. Ministeriöstä tulee säädösehdotus, joka lähtee lausuttavaksi.

Kuultiin, että [Ruokavirasto](#) ohjeistaa eläinlääkäripalvelujen järjestämisestä koronatilanteessa.

6. Neuvottelukunnan toimintasuunnitelman hyväksyminen

Toimintasuunnitelmaan kaivattiin laajempaa tai laaja-alaisempaa keskustelua parhaista keinoista edistää eläinten hyvinvointia. Mitä kaikkea vaatii, että eläinten hyvinvointia edistäviä toimenpiteitä pystytään käytännön tasolla toteuttamaan? Mikä rooli on tukitoimilla, lainsäädännöllä, erikoistuotannolla ja -tuotteilla ja yleisellä asenteella? Mitkä ovat kannusteet sekä parhaat ja tehokkaat keinot eläinten hyvinvoinnin parantamiseksi? Miten eri systeemit toimisivat paremmin yhteen? Jarkko Niemi tekee asiasta kirjauksen toimintasuunnitelmaan.

Päätettiin lisätä toimintasuunnitelmaan omaksi kohdaksi hallitusohjelmaan kirjatun vapaaporsituksen edistämisen työryhmän työn seuraaminen.

Päätettiin lisätä toimintasuunnitelmaan kohdat koko elintarvikeketjun toiminnan tukemisesta vastuullisempaan ja kestävämpään suuntaan pitkäjänteiseksi eläinten hyvinvoinnin edistämiseksi.

Todettiin, että toimintasuunnitelmaluonnoksen lopussa on yksittäisiä käsiteltäviä asioita, jotka ovat hieman irrallisia.

Sihteeri lähettää kaikille toimintasuunnitelman yllämainittujen korjausten jälkeen. Kaikki tutustuvat toimintasuunnitelmaan vielä kerran ja kommentoivat 1-2 viikon kuluessa uuden version saatuaan. Toimintasuunnitelma hyväksytään 23.4.2020.

7. Muut asiat

Etäkokousalustoista Skype for Business voi valtionhallinnon ulkopuolelta tuleville olla hankala etäkokouksiin, todettiin. Mietittiin, käytetäänkö jatkossa neuvottelukunnan etäkokouksiin esimerkiksi Teams alustaa. Puheenjohtaja kertoi ETTn siirtyneen Teams'in käyttöön ja pj voi jäsenten sähköpostilistan perusteella hoitaa seuraavan kokouksen kokouskutsut Teams alustalla.

Kysyttiin Ruokaviraston päätöksestä siirtää koronaviruspandemian vuoksi muut kuin vakavaksi epäillyt eläinsuojelun tarkastuskäynnit tauolle 13.4. asti. Kysyttiin, mitä päätös tarkoittaa ja kuinka paljon tarkastuksia jää päätöksen vuoksi tekemättä. Ruokavirasto on ohjeistanut, että viranomaistarkastuksissa keskitytään kriittisiin eläinsuojelutapauksiin. Edellä mainitut tapaukset hoidetaan. Seuraeläinten osalta tapauksia ohjataan myös yksityisille. Eläinten hyvinvoinnin otantatarkastuksia ei toistaiseksi tehdä. Valvonnat alkavat jossain vaiheessa ruuhkautua, ja on tarkasteltava uudestaan, miten valvonnat organisoidaan. Kiireelliset ja/tai vakavat asiat siis hoidetaan, mutta kuinka monta muuta tarkastusta siirtyy, on vaikea arvioida. Eläinsuojeluviranomaiset pohtivat tapaus kerrallaan, ja ennakkotietojen perusteella, onko syytä mennä tekemään tarkastus, vai voiko tarkastuksen jättää perutelluista syistä väliin.

8. Seuraavan kokouksen, 4.6.2020, asialista

Seuraavassa kokouksessa Laura Hänninen Helsingin yliopiston eläinlääketieteellisestä tiedekunnasta kertoo vesipuhvelien hyvinvoinnista ja Susanna Ahlström maa- ja metsätalousministeriön ajankohtaisista kuulumisista. Kanien hyvinvoinnin ja käyttäytymistarpeiden kiteytys otetaan myös 4.6.2020 agendalle. Kanien käyttäytymistarpeista muotoillaan lisäys neuvottelukunnan olennaisten käyttäytymistarpeiden listaan.

9. Kokouksen päättäminen

Puheenjohtaja päätti kokouksen klo 14:27.

Helsingissä 4.6.2020

Olli Ruoho
Puheenjohtaja

Satu Raussi
sihteeri

Tuotantoeläinten hyvinvoinnin neuvottelukunta 4 Kokous 4/2020

Esityslista

Aika 26.3.2020, klo 12:30–14:30
Paikka Helsinki, ~~Kirkkokatu 12, kokoushuone Aleksanteri~~, Etäkokous Skype
Jakelu Tuotantoeläinten hyvinvoinnin neuvottelukunta 4

1. Kokouksen avaus
2. Kokouksen järjestäytyminen
3. Edellisen kokouksen (23.1.2020) pöytäkirjan hyväksyminen
4. Välitysiän vaikutus vasikoiden sairastavuuteen ja kuolleisuuteen vasikkakasvattamoissa, *Heli Simojoki, Helsingin yliopisto*. Vasikan kuljetusiän mahdollinen rajoittaminen kuljetuslaissa, *keskustelu*
5. Ajankohtaista maa- ja metsätalousministeriöstä, *Susanna Ahlström, mmm*
6. Neuvottelukunnan toimintasuunnitelman hyväksyminen
7. Muut asiat
8. Seuraavan kokouksen, 4.6.2020, asialista
9. Kokouksen päättäminen

Liitteet

- Kokouksen 23.1.2020 pöytäkirja

Linkkejä

Tuotantoeläinten hyvinvoinnin neuvottelukunta Valtioneuvoston hankerekisterissä
<http://valtioneuvosto.fi/hanke?tunnus=MMM015:00/2016>

Valtioneuvoston asetus tuotantoeläinten hyvinvoinnin neuvottelukunnasta (330/2009)
<http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2009/20090330>

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi eläinten hyvinvoinnista ja eräiksi siihen liittyviksi laeiksi HE 154/2018 <https://valtioneuvosto.fi/paatokset/paatos?decisionId=0900908f805da0ad>

Matkalaskupohja <http://mmm.fi/yhteystiedot>

Blogijutut kokouksista Eläinten hyvinvointikeskuksen www.elaintieto.fi sivustolla

Tervetuloa kokoukseen!